

Dậy Chồng Thời Buổi @

(Chuyện cấm đàn ông hư - do Sao Khuê lược được)

Biết ngay, quý ông nào tò mò nhảy vào xem mới thấy cái tựa này thì đã nhảy nhồm lên:

- Con mụ nào mà hỗn láo thế ?

Đúng thế, xưa nay người ta chỉ nói “Dậy con từ thuở còn thơ, dậy vợ từ thuở bơ vơ mới về” và cũng chỉ mới có một tích là “Giết chó khuyên chồng”. Phải! Khuyên chồng chứ ai lại nói là dậy chồng bao giờ, ấy thế mà tôi vừa bị một mụ mắng cho là :

- Này chị không có quyền nói tôi, chị về mà dậy chồng chị ấy!

Và sau đó thị mụ cúp phone cái cụp.

Dĩ nhiên là tôi tức trần hông nhưng nghĩ đi nghĩ lại xem ra mụ nói cũng có lý.

Khuyên chồng? thì tôi cũng xa hay gần khuyên bảo rồi, chưa kể cũng có lúc còn ằm ỉ nửa nhưng chẳng ăn thua gì vì như con ngựa hoang, người chồng vẫn chừng nào tặc ấy. Các bà bảo sao:

- Thì ly dị quách nó đi!

Ừ đúng đó, sao lại không ly dị quách nó đi. Sống ở xứ tự do, đàn bà không những bình đẳng mà còn hơn cả đàn ông nên đâu sợ lệ thuộc về kinh tế mà không ly dị cho khoẻ cái thân...

Đấy, lại có ông nhảy nhồm lên kia kìa:

- Đàn bà ...không qua ngọn cỏ mà đòi hơn, hơn cái gì ?

- Hơn cái gì ấy à, hơn nhiều thứ lắm, quý ông lẳng lặng mà nghe nè:

- Đầu tiên các ông đi làm kiếm tiền, các bà cũng thế (same same nhé). Khi về đến nhà thì các ông phê cánh quạt, quăng đôi giày (vô trật tự nhé), quăng cái áo cái quần - may ra thì treo lên mắc - và sau đó là cầm cái remote control để nhảy hết từ đài này sang đài kia, cứ làm như không xem ngay thì chút nữa mấy cái tin tức nó biến mất, trong khi nhiều bà chưa kịp cởi áo đã vội vo gạo đặt nồi cơm cho kịp chín, rồi lẳng xăng điều giao, khiển thớt, vội vội vàng vàng cho xong bữa cơm chiều để các con còn có thì giờ học bài buổi tối...
- Nếu các con còn nhỏ thì các bà lại còn vừa rửa chén vừa chỉ cho con học bài và làm bài hoặc ... la hét mấy đứa lớn đừng có “game ghiếc”, “chit chat” mà lo học bài đi trong khi “đứa lớn nhất thì đã lên vào phòng cũng đang “chit chat” trước khi ...
- trước khi...mụ vợ xong việc nhà vì mụ còn phải “làm lunch” (sửa soạn cơm hộp trưa mai) cho cả nhà!
- Đây là công việc đều đặn của năm ngày trong tuần. Còn hai ngày nghỉ thì nào là quần áo phải giặt ủi, nào là chợ búa, nào là lo sửa soạn sẵn thịt cá để sẵn sàng cho việc nấu nướng những ngày trong tuần, nào là vườn tược, hoa cỏ phải trông nom tưới bón, nào là kiểm tra việc học của con, nào là thăm cha mẹ, nào là viết cái card, tờ check cho đám cưới, mua quà cho đám sinh nhật, làm bánh cho đám tiệc, nào là ... nào là... Thế thì các ông làm được bao nhiêu việc trong những cái gọi là “nào là” đó nào?

Biết ngay các ông sẽ :

- Chúng tôi là đàn ông, bộ các bà muốn lấy cái thứ đàn ông rửa chén quét nhà, vợ gọi thì dạ bẩm bà con đây hay sao?

Vậy là trong lúc mụ vợ tối mắt tối mũi, mệt đứt hơi vì công việc, các ông lại lén lút vào cõi bồng lai (mở cái site gọi là Thiên Thai, [ông nào lỡ chưa biết chớ nên vào vì coi chừng tạo nghiệp xấu lại phải trả nghiệp đầy chua kể trong đó nhiều virus làm hư máy và có thể có cả HIV nữa cơ] hay xem những tờ báo lành mạnh, thứ để chơi cho đàn ông (playboy) hoặc vào cái “mặt sách” (facebook) mà hợp bạn năm châu. Trong những người bạn năm châu đó sẽ có một ngày quan trọng, cái ngày này phải mang cái tên là “Trở lại thiên đường” vì từ ngày có của nợ và có oan gia (vợ là nợ, con là oan gia, em vợ là tiên nga, bạn vợ là ngọc ngà...) thì các ông đã “Đánh mất thiên đường” và các ông chỉ “Trở lại thiên đường” khi quen được một ai đó qua facebook hay trong một bữa tiệc hay ở nơi nào đâu đó ai mà biết được?

Sau khi các ông làm quen được nàng - mà biết đâu lại chẳng là một chàng nào đó đã qua Thailand chuyển giống không chừng - các ông được thấy mặt hoa da phấn với những tấm hình đã qua cái cọ của photoshop, hay đôi khi được đối phương hi hí cho thấy cái núi lửa đang hoạt động thì thế nào sau cùng cũng tiến tới cái mục hên hò, mới đầu chỉ để trò chuyện qua điện thoại cốt nghe được giọng hoàng oanh thánh thót nên lương

tâm vô cùng yên ổn vì tự cảm thấy mình cao thượng, yêu nhau trong sạch và khi đó là lúc các ông cũng yêu đời phơi phới nên vui vẻ với mọi người, chiều con nịnh vợ, không nhăn nhó khi phải theo vợ đi shopping cả buổi, sẵn sàng móc bóp chà card hay vừa đổ rác vừa huýt sáo, lâu lâu lại soi gương vuốt tóc...

Đấy đấy các bà ơi, đó là lúc họ đang ăn vụng đó!

- Ăn vụng đâu mà ăn vụng, bà ghen bóng ghen gió rồi nói bậy, vừa phải thôi nghe bà. Không làm thì bảo lười, làm thì bảo ăn vụng, ai mà chiều cho nổi các bà!

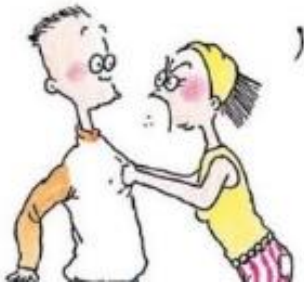
Thế nào họ cũng cả vú lấp miệng em đấy quý bà ạ, mà thật ra đến giai đoạn này họ chưa được ăn đâu, họ mới được nói thôi. Đây là lúc các bà phải ngay tức thì si tốp trước khi quá muộn, muộn là lúc phải đi đến giai đoạn tính toán cách tẩu tán tài sản chung được nhiều chừng nào hay chừng nấy trước khi chia tay. Các bà tin tui đi, khi mà chồng của các bà đã cưới con sáu cẳng (thì hai cẳng với bốn cẳng ngựa chẳng là sáu cẳng à?). Phải, khi mà đàn ông có con sáu cẳng thì đó bà nào lại không ghen, bộ thánh hay sao mà làm tinh, Phật hay sao tịnh khẩu được? Nhưng, y như rằng nếu các bà nắm tóc tình địch thì các ông sẽ ôm chặt các bà vợ để “nó” chạy cho dễ. Chưa hề có ông chồng nào bênh vợ, về phe vợ trong vụ đánh ghen cả nhé! Các bà sau đó thấy mình vừa bị phản bội vừa bị chúng nó về phe ăn hiếp thì tức lấm lấm và cũng y như rằng bà nào bà nấy cũng đòi ly dị dù trong bụng chưa muốn bỏ chồng tí nào. Bà nào bà nấy cứ tưởng như khi mình còn mười mí cái xuân xanh, đổi một tí là được đổ dành. Thôi đi các bà ơi, bây giờ các bà có nhịn ăn, có ăn vạ, làm mình làm mẩy thì đối phương vẫn phớt tình Ảng Lê. Các bà đòi ly dị ư, thì bà nộp đơn đi, tôi còn cầu nữa đó nhất là khi lương ông cao hơn lương bà.

Vậy thì xin các bà :

- Phòng bệnh hơn chữa bệnh: phải dậy chồng, uốn nắn chồng từ thuở bơ vơ mới về.
- Nếu lỡ chưa kịp uốn thì bây giờ ráng nắn, cứng lắm rồi nhưng mình phải tìm biện pháp chứ.
- Nếu “hắn” mới chỉ được “nói” chứ chưa sơ mũi gì thì đừng tin vào cái tình bạn của chúng họ, phải cắt đứt ngay dù phải mất tiền giải phẫu ở bệnh viện.
- Lỡ mà bọn họ đã lậm quá rồi thì khoan làm âm lên nhé, bình tĩnh đi, bình tĩnh chút coi, đừng làm cho tui cũng rối lên mà tìm không ra kế.

Quý bà thử đọc tâm sự của ông chồng đang chờ mở ung thư cuồng hợm xem ông ta nghĩ gì nhé:

Người đàn bà tôi qua là ai?
Ông khai ra mau!

“Tôi đã phải lìa xa cõi đời, mất nàng, mất cả ngôi nhà này ư? Đau buồn và nuối tiếc quá! Chợt một ý nghĩ vụt ra trong đầu tôi, theo Luật hôn nhân mới, tài sản trước khi kết hôn của ai thì sau khi ly hôn vẫn thuộc quyền sở hữu của người ấy; nếu ly hôn thì ngôi nhà này vẫn hoàn toàn là của tôi, nhưng nếu tôi chết đi thì nó lại thuộc quyền thừa kế của vợ. Phải rồi tôi sẽ ly hôn để phòng khi có đi theo ông chú thì tôi sẽ viết di chúc thừa kế lại duy nhất cho thằng con trai tôi; trong bản di chúc, tôi sẽ nói rõ, ngôi nhà chỉ để ở chứ không được bán nếu con tôi chưa đủ tuổi công dân và mẹ nó nếu chưa đi lấy chồng khác có thể về chung sống với con nhưng không được sở hữu ngôi nhà; đặc biệt khi đi lấy chồng sẽ không được đưa người chồng mới về ở ngôi nhà này.”

Vậy thì các bà ơi, khi này thì dù muốn hay không ly dị, việc đầu tiên là lẳng lặng ngậm bồ hòn làm ngọt để tẩu tán tài sản. Khi còn tình đầu nữa là thù đấy thôi - nhưng thù với hắn chứ tội gì thù với tiền của hắn, tiền biết đi nên cho đi chỗ khác càng sớm càng tốt nhé, cứ nhẹ nhàng từ từ mà chuyển, tiền mặt thì bỏ vào cốp riêng, của chìm thì tìm cách sang qua tên mình hay bán quách đi mà nắm lấy tiền. Khi mà hắn chẳng còn đồng nào thì bất chiến tự nhiên thành, con sáu cẳng cũng nhảy đi kiếm chỗ khác mà moi, còn nếu lỡ nó bám trụ thì cũng vô phương gỡ, bà có nói nó nó lại mắng cho là “ai bảo chị không biết giữ chồng...” Sau khi các bà đã tẩu tán tài sản chìm gần hết rồi thì nói cho con sáu cẳng biết là: “Em ơi! “qua” biết hết rồi, nhưng “qua” cũng nhân đạo mà báo cho “bậu” hay là “hắn” bây giờ chỉ còn có cái quần xà lỏng, nếu em còn yêu được hắn thì em cứ yêu, hắn khỏi tốn tiền mua bánh mà ‘qua’ còn cảm ơn em nữa nghe.”

Các bà mà còn ghen là dại, đàn ông năm bảy lá gan nên chẳng bao giờ chừa tán gái. Các bà làm bộ lờ đi cho tội nhân hưởng án treo, lâu lâu lôi ra siết dây một tí cho hắn nghẹt thở chơi chẳng thích hơn là đẩy cho hắn về phe địch, cho hai đứa nó hạnh phúc bên nhau sao. Vậy thì rút sạch hầu bao là giải quyết được mục 3 và 4 ở trên nhé. Không tiền lấy gì mà mua tiên cơ chứ?

Chưa đúng? À, phải rồi, bây giờ ông về hưu, rảnh rang, lại vừa được con cái nó tặng cho cái Ipad nên len lén, lút lút trốn vào một chỗ xem cái gì đó, nếu có hỏi thì ông nào cũng trả lời:

- Thì xem tin tức, cái thằng đem bệnh Ebola về Texas đã nghèo rồi!

Nhưng điều đáng ngạc nhiên là tin tức cả ngày cũng chỉ có thế mà theo dõi suốt ngày, đôi khi suốt đêm nữa. Có hai giả thuyết quý bà à:

- Ông mới quen một em Nhí trên mạng.
- Ông gặp lại người xưa cũng trên mạng. Mục này thường xuyên sảy ra trong thời buổi a còng @ này *Đố ai nằm võng không đưa, đố ai gặp lại người xưa chẳng nhìn*. Thưa rằng chỉ có người mù mới gặp lại người xưa mới không nhìn mà thôi, ngay cả chúng mình gặp người xưa cũng nhìn cơ mà. Các bà đừng thèm để ý là gì, người xưa bây giờ đâu còn như xưa. Các bà ráng chờ khi nào ông đang ngủ gà ngủ gật trước cái TV, dãi chấy có dòng từ cái miệng móm xòm vì chưa gắn răng giả, khi đó các bà lấy máy mà chụp vài kiểu gửi sang cho nàng để họ hết mơ ... nếu anh còn trẻ như năm cũ, quyết đón em về sống với anh vì sẽ không có cảnh anh đàn em hát nỉu xuân xanh mà chỉ có tương lai gần là ...ai đó bỏ, ai thay tã, ai đứt cơm ? Bảo đảm với quý bà là sau dăm ba năm "tình chay" cộng thêm xa mặt cách lòng, chỉ có meo meo mèo meo thì số lượng meo meo mèo meo (e mail) sẽ từ từ giảm dù giá tem không hề tăng. Làm âm chẳng ích gì đâu, họ vẫn lén lút mà mail thôi và nhất là quý bà không thể xoá được hình bóng xinh đẹp ngày xưa khi ấy em còn thơ ngây ra khỏi đầu tóc bạc của ông nên nếu có thể, bà ráng nhờ bạn bè len lén kiếm ra cái hình mới của nàng, cái nào nàng còng lưng béo xệ, bụng một rổ, da nhăn hơn quả táo tàu, chưa được chỉnh trang... cho ông xem là hay nhất. Cứ tưởng tượng khi họ nhìn thấy hình ảnh mới của nhau cũng đủ buồn cười rồi... ha ha...

Cái mục mà ông quen một Nhí trên mạng đáng sợ hơn nhiều vì mấy Nhí này võ công rất ư là thâm hậu chưa kể Nhí lại có thêm Ý Thiên Kiếm (sẵn sàng chặt đẹp) lẫn Đồ (!) Long Dao đừng nói chi *vành ngoài bẫy chữ vành trong tám nghề* thì các Nhí thuộc lòng từ khi Nhí còn trong bụng mẹ. Dù ông có già đến đâu, móm tới cỡ nào Nhí vẫn âu yếm gọi là anh yêu dấu của em, anh không quên là *càng già càng dẻo càng dai, gừng càng già càng cay...* hay sao?

Tự ái của quý ông cao như núi cho nên:

- Chiêu thứ nhất của Nhí là vượt ve tự ái. Nhí sẽ vô cùng ngưỡng mộ, vô cùng thán phục ông. Bất cứ việc gì mà ông là đầu xuất sắc, đầu vĩ đại hết. Ông là người xuất chúng tài ba hơn người, tiếc rằng người ta mù hết nên không nhận ra. Nhí sẽ ngược cặp mắt (cáo già) giả bộ ngây thơ mà chiêm ngưỡng ông. Ô sao anh giỏi thế, cái gì anh cũng biết - trong khi bà vợ thì ngoạc mồm chê anh nói tiếng Mỹ thế thì ai hiểu cho được thì Nhí sẽ khen anh phát âm chuẩn như dân Ảng gờ lê, giới ơi anh nói tiếng Anh như gió, nói tiếng Tây như dân Parisien chính hiệu, sao em lại được Trời thương để quen được với người tài cao học rộng như anh, cái gì cũng am tường (dù thật ra anh chỉ có bằng PHD = pizza home delivery). v... v.. Tự ái như núi của các ông được vượt ve nên cái gì của Nhí cũng đẹp, lời nói nào của Nhí cũng đáng tin!!!! Ô hô ai tai !!!!!
- Chiêu thứ hai: ông cần gì Nhí cũng sẵn sàng cung cấp :
Tình, dễ quá, Nhí có thừa.
Tiền: anh chung với Nhí mua lô đất này đi, cái nhà nọ đi, bảo đảm là sau ba tháng sẽ lên giá. Dĩ nhiên sau ba tháng Nhí sẽ đưa cho anh cả vốn lẫn lời, lời nhiều à nghe. Ông và Nhí sẽ tiếp tục cộng tác và số tiền ông đưa ra đầu tư ngày càng tăng, cho đến lúc Nhí thấy ông đã rút hết tiền giành dụm ra thì... Nhí biến mất hay chồng Nhí xuất hiện. Hấn sẽ doạ mang ông ra toà, thưa ông vì tội quyến rũ vợ người!
Danh: ông muốn danh vọng cho bỏ những lúc cực khổ bị chủ đi? Ô, anh đừng lo, ông chú Nhí là cán bộ gộc, có công ty riêng, anh giỏi như thế phải giữ chức phó giám đốc. Phó giám đốc cũng nên mua ít cổ phần và khi số cổ phần của ông tăng lên đến điểm cực đại thì tiền của ông cũng nhảy sang bờ cực tiểu. Công ty vỡ nợ rồi anh ơi!

Thưa quý bà và quý ông, điều mà Nhí cần là tiền của quý ông và úm ba la, Nhí sẽ thổi cái vù để nó bay từ ví ông vào túi Nhí, lúc ấy ông chỉ còn ngậm bồ hòn, mang thân thể đầy thương tích xin ngủ nhờ garage mà vợ cũ cũng không cho.

Ngàn xưa như ngàn nay nhưng ông nào cũng gạt đi:

- Tôi ấy à, tôi không lừa người ta thì thôi chứ ai lừa được tôi,

Ấy vậy mà xưa nay chưa ai thoát khỏi lưới của Nhí đấy. Chẳng may mà gia đình nào gặp em Nhí du học sinh thì coi như tan tành. Nhí sẽ có không phải trăm mưu ngàn kế mà tí tí mưu kế đưa các con dê vào chuồng, để

Nhí có cái thẻ xanh thủ thân bất kể đạo đức là đừng nơi có vợ chớ nơi có chồng chi chi đó (mà đạo đức là cái quái quỷ gì mà Nhí chưa nghe, chưa thấy, chưa sờ được... từ khi Nhí được sinh ra).

Chỉ có mỗi một môn võ để thắng Nhí là Lãng ba vi bộ, tránh xa, tránh xa, tránh càng xa càng tốt. Thấy Nhí loại này là co giò mà chạy cho chắc ăn, chẳng thương hại, chẳng quân tử Tàu, chẳng giúp đỡ cũng chẳng đến gần dù ông còn trẻ hay ông đã già nghe. Điện cao thế lắm đó, Virus này không những độc hại hơn Ebola, hơn HIV mà còn resistant với tất cả các loại thuốc nữa...

Bà ơi, nếu ông mà gặp Nhí thì coi mòì bà cầm chắc cái giấy ly dị trong tay. Ba mươi sáu chước tẩu (tiền) du thương sách nếu bà không kéo nổi ông tránh xa Nhí từ phút đầu gặp gỡ ...

Bà hỏi làm sao làm uốn nắn ông đây. Trời đất! Người chứ bộ cây sao mà bà đòi uốn chưa kể cha mẹ sinh con Trời sinh tính, lỡ gặp ông tuổi Mùi thì... xích lại đây tui nói nhỏ cho nghe: tịch thu hết tiền, có bao nhiêu cho vào quỹ để dành dài hạn mà phải hai người mới lấy ra được, tiền túi để ít thôi, ông đi làm phải mang cơm trưa theo, credit card ông giữ cũng limit thấp nhất và kiểm soát card credit thường xuyên xem có khoản chi tiêu nào bất thường không - nhớ là giữ độc quyền kế toán,

nắm hết sổ sách chi tiêu trong nhà. Đừng quên khoản phụ trội làm thêm gì gì đó ngay cả.. tiền có được do lượm lon đem bán! Ngay ngày chưa cưới cũng đừng tự ái như tui mà không thềm đụng đến tiền chồng dù cho có chẳng đáng bao nhiêu so với lương của mình nghe. Mà chưa hết đâu, bà cũng đừng thấy hơi "đồng" (tiền) mà mê, nghe dụ có lời là nhảy vào. Bà phải sáng suốt tỉnh táo, TỰ MÌNH LÀM ĂN GIAO DỊCH chớ qua trung gian là ông nhé.

Tóm lại thời buổi a còng @ như bây giờ, việc lựa lọc còn nhanh và tinh vi gấp bội. Bà phải đi học ngay vài khoá vi tính để biết mà kiểm soát tất cả giao dịch của ông qua e mail, face book, skype, Icloud, Ipad, Iphone v... v... Bà cũng nên giả vờ làm quen ông với cái nickname nào đó nếu ông thuộc loại ngồi lì bên máy, cũng vào facebook xem ông hươu vượn những gì...

Cũng có loại Nhí gặp ngay trong lớp học khi ông làm thầy giáo, nhất là ở các trường đại học. Trước một ông thầy trẻ, đẹp trai, tài ba (giáo sư đại học chứ bộ đấy), các em Nhí tỏ sự ngưỡng mộ của mình với thầy- dù thầy thường đã có vợ hay ít ra cũng có hôn thê- bằng những cái chớp mắt dài tình tứ, lân la ở lại sau giờ học để nhìn thầy, giả vờ hỏi bài thầy... ui thui trăm cách để kéo thầy ngã vào vòng tay học trò, dù cho bạn bè có chửi là kẻ phá gia cang- nhằm nhò gì, Nhí xô bà lớn ra và trở thành vợ giáo sư đại học dù là vợ sau.

Chưa hết quý bà ạ, bà này nè, ông xã bà không vương cô Nhí nào hết mà bị cô thư ký của ông rủ về thăm zdườn (vườn) có gờ (= giường). Máy cô này không gọi là Nhí được, mà phải gọi là Ma Nữ. Ma Nữ đi làm thư ký thường xinh đẹp lại biết ăn diện và thường độc thân sau khi trải qua dăm bảy lần share phòng với ai đó. Ma Nữ được tuyển vào làm vì khách hàng, bệnh nhân của quý ông nha sĩ, bác sĩ, đang đau răng, đang đau bệnh rất thích được người đẹp ân cần hỏi han. Ma Nữ làm gần các ông chủ có khả năng kiếm tiền hơn người khác nên thế nào các nàng cũng giăng lưới chụp lấy các ông để có tiền nhiều xài cho thoải. Gặp ông chủ đứng đắn, vợ đẹp như tiên nga thì Ma Nữ dùng hắc đạo, rồi chụp hình rồi quay film. Với thời buổi I phone nên quay lúc nào cũng được, sau đó thì tổng tình hay tổng tiền hoặc khiến gia đình người ta ly tán, Ma Nữ nhảy vào làm chủ. Các bà ơi, nhiều bà phải vừa cãi nhau với chồng vừa tìm mọi cách cho ông xã xa Ma Nữ nhưng tại sao từ đầu các bà không kiếm cô thư ký nào vừa xấu vừa già cho chắc ăn. Với khuyết điểm xấu và già, bà thư ký này sẽ phải chiều khách chứ không đồng đánh khoe mông khoe ngực khiêu khích ông chủ đâu .

Tóm lại các bà làm ơn nhớ kỹ:

- Không mượn thư ký trẻ đẹp cho chồng
- Không về VN (chỉ đi uống cà phê với bạn, Nhí cũng xin được số phone để liên lạc, để xin giúp đỡ mẹ già ung thư gần chết, con đau nặng đang nằm nhà thương... mà tiến dần đến chat chit meo miéc ...cứ thế cho con mòì vào tròng .
- Không có facebook cá nhân, email cá nhân. Đã chung chăn chung chiếu chung giường chung mâm thì sao phải riêng cái @.
- Cứ giả vờ hỏi cách xử dụng máy mà check account của ông.
- Kiểm soát thường xuyên history
- Không giao thiệp với các bà Lãng lơ thì cũng chẳng mòn dù họ có chồng bên cạnh.

Người xưa đã nói: Lấy lửa để thử vàng, lấy vàng để thử đàn bà và lấy đàn bà để thử đàn ông mà cũng có câu trai tham sắc gái tham tài xưa nay anh hùng mấy ai qua khỏi cửa mỹ nhân? Lấy chồng đã khó (kiếm được người vừa ý lại còn chịu cưới mình) nhưng giữ chồng còn khó hơn vì vậy thời bây giờ các cô, các cậu ngại làm đám cưới. Cưới rồi nhưng bỏ nhau cũng dễ, tỷ lệ ly dị cũng cao hơn xưa nhiều...

Ừa, nhưng này, đàn ông là cái gì mà chúng mình phải giữ chứ. Muốn đi thì cho đi luôn cho rồi! Chí lý! chỉ kẹt là mấy đứa con vô tội mà thôi. Bố mẹ bất hoà, lục đục chúng cũng buồn nữa là ly dị. Bởi thế bây giờ có nhiều cô không muốn lấy chồng mà muốn có con nên các cô dùng phương pháp thụ tinh nhân tạo cho khỏi rắc rối, khỏi phải phàn nàn rằng: bà Rằng ở a, bà Rằng bà Rí, cái duyên ông chồng làm khổ cái đời tôi.

Nhưng mà tại sao chúng ta cứ phải phóng đại cái chuyện lằng nhằng của ông chồng lên như thế? Chuyện nhỏ mà. Này nhé, khi sinh ra là người, quan trọng bước một là còn thở, sau đó là thân thể nguyên vẹn đầy đủ không đui què sút mẻ, kế tới là xinh đẹp khoẻ mạnh, lớn lên thì học giỏi đỗ đạt có việc làm thơm lương cao chức lớn. Qua một chặng đường dài như thế mới tới mục đích cho ra một nửa của mình mà trả nợ lẫn nhau. Một nửa này cũng có nhiều yếu tố: khoẻ mạnh (mình khỏi phải hầu hạ đi vô đi ra nhà thương), có việc làm (mình khỏi phải nuôi), không ...vô sinh (để mình có con nít nuôi chơi) biết chia sẻ gian nan khó khăn với nhau (cho công bằng) ... bây giờ một nửa đó có đem chút tình, chút tiền, chút xiu ... chia cho ai đó thì rõ ràng chuyện đó chỉ là chuyện nhỏ mà thôi. Chị em chúng ta còn có con, có nhà, có việc, có sức khoẻ, có tiền .... mất chút xiu nhằm nhò gì. Có em gái văn nghệ nào meo qua meo lại rồi ông lờ miệng viết cho nàng là em yêu dấu cũng là chuyện nhỏ, có gì mà ầm lên thế kia. Tại sao nhỏ à?

Cứ tưởng tượng tưởng tượng thôi nhé là Trời cho mình chọn giữa ông chồng có bồ nhí với chuyện mình hay con cháu chẳng may bị tai nạn làm đui què sút mẻ thì chị em chúng ta sẽ sẵn sàng nhắm mắt cho ông lén lút làm chuyện bậy bạ liền, đúng không. Vậy thì hãy nhìn vào chuyện lớn ta có mà quên phứt đi chuyện nhỏ do mấy ông làm phiền.

Đàn ông ư? Đó là lý do mà Thượng Đế, sau khi tạo ra đàn ông đã phải rút một cái xương sườn của họ mà tạo ra đàn bà để sửa những sai lầm mà ngài đã lỡ tạo ra đồng thời cũng chỉ vì mượn có cái xương sườn khiến đàn bà phải lệ thuộc vào đàn ông! Chán thật!

Bài này chỉ dành cho các bà có ông chồng hư nhưng ông nào không hư hay... chưa hư cũng nên đọc vì phòng bệnh hơn chữa bệnh, riêng các ông hư thì cấm tiết, các bà chớ cho họ biết kẻo họ biết mách của chúng mình thì là bẻ mách hết trơn, hết trụ đó nghe!

Kẻ xúi dại